

9. ZUŠkoviny

číslo

XII. ročník

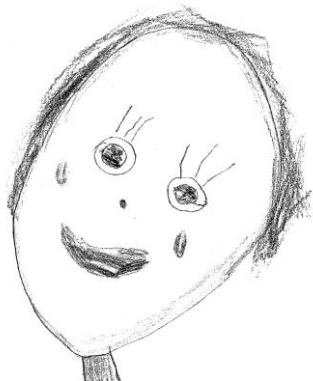
Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř

vychází 7. května 2018 s novodobou lidovou pranostikou:

Žena nepolíbená v máji, uschne a je v háji.

Úvodník

Květen by měl být rodu ženského...pro básníky a romantiky je máj lásky časem, všechno je voňavé, dny jsou konečně delší a barevné, večery příjemné, noci vlhde, příroda v rozpuku... Květen, nejen pro dějepisce, přináší několik důležitých výročí, historických vzpomínek a mezinárodních svátků. Na začátku byla stávka dělníků 1. května 1886 v Chicagu a následné události, které vedly k prohlášení 1. máje za Svátek práce. 5. května si připomínáme Den povstání českého lidu a 8. května slavíme Den vítězství. Druhou květnovou neděli pak Den matek, 15. května Den rodin. Práce – Stávka - Vzpouza – Svoboda – Matka – Rodina - Láska...ano, květen by měl být rodu ženského! Bez práce nejsou koláče, bez svobody a bez maminek se neobejdeme...pokračovat s vysvětlováním není potřeba. Přeji vám krásný máj, mějte se v něm dobře a radostně a myslte pozitivně a nezaujatě. Den otců se slaví třetí neděli v červnu! Jé

„Moje maminka“ obrázky nakreslily děti z Přípravny dramatické výchovy

Maminko, mámo...koncert darovaný ke Dni matek

středa 9. května 2018 v 18 hodin v koncertním sále školy

Maminko, mámo, slunečné ráno,
přejem ti dneska, buď pořád hezká.
Kytici z tónů svážeme k tomu,
všechno ti dáme, rádi tě máme.

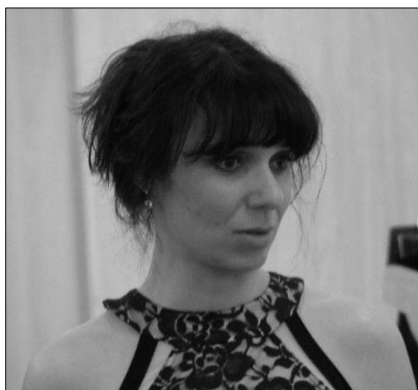
Z notesu pana ředitele

Každý rok znovu, přesto každý rok s úžasem pozoruji všechnu tu nádheru, kterou přivádí k životu měsíc s nejpoetičtějším názvem, měsíc květen. Nové květy a kvítky se natahují ke sluníčku, ptáci štěbetají jeden přes druhého, je toho všude tolik k obdivování. I náš květnový přehled akcí je tradičně nejnabitější ze všech měsíců. A proto věřím, že si v něm všichni vyberete. Na samém konci dubna a začátku května ještě dozívají poslední tóny celostátních kol soutěží ZUŠ. O tom, jak v nich naše „želízka“ dopadla, si budete moci přečíst v červnovém čísle. V tom květnovém se těšte na reportáže z maratónu dramatických akcí, ale i spoustu dalšího. A teď sem s tou květnovou nádherou: nenechte si ujít Absolventský koncert Anny Čepičkové, Julie Mathausarové, Terezy Prokešové a Elišky Svobodové, který se koná 8. května a Koncert pro maminky o den později. Klasický školní koncert můžete navštívit v pondělí 14. a další nevšední koncert v sobotu 19. v refektáři kukského hospitalu. Svátkem rodinného muzicírování bude středa 16. května. O den dříve se v městském divadle koná koncert učitelů a jejich přátel, tentokrát s podtitulem: „Sedm statečných“. Jazzový drive přinese zajisté absolventský koncert Jiřího Pilaře v pátek 18., houslovým recitálem zakončí svoje studia Marek Bischof ve čtvrtek 24. Do toho můžete zažít několik třídních koncertů, vychutnat si Den otevřených dveří ve výtvarném oboru a výstavu absolventů. Několikrát zahraje BigBand hraběte Šporka, a smyčcový soubor MUSICA SPORCKA spojí své síly s královédvorským orchestrem a vystoupí v Žirči v pátek 25. na Noci kostelů. Uf, až z toho smysly přecházejí, jako z té krásy kolem nás. Užijte si naplno umění v naší zušce a nezapomínejte na nedostižné umění přírody.

Váš Vlastimil Kovář

Bylo – nebylo

Klarinetový absolventský koncert očima Nikolý Hájkové

Na poslední chvíli sháním šaty. Zjišťuju, že do vlastních se už nevejdu. Hlavně nic nezapomenout. Odjízdim s taškou dáreků pro absolventky, a ještě vezu čtyři taštičky pro holky, které byly v Broumově v krajském kole soutěže ZUŠ (Kateřina Diheneščíková, Gabriela Těšinová a Adéla Novotná + Magdaléna Paclíková, která zároveň absolvuje). Snad přijdou všechny. Pozvala jsem je, abych jim veřejně poděkovala a potřásla rukou, když už musely projít posledním měsícem před soutěží beze mě. Měly to těžké, jsou ještě malé a dokázaly úžasně zabojet bez mojí podpory (ta byla jen na dálku). Naštěstí se o ně Vlasta Kovář moc hezky postaral a převzal i moje doprovody.

Nasávám vůni školy, balím si ještě nějaké věci ze své třídy a prohodím pár slov s holkama ve sborovně. Absolventky přichází včas. Všechny. To je snad poprvé. Asi mně chtějí udělat radost. Pouštím je do sálu, aby

se rozehrály. Jsem ve svém živlu. Těšila jsem se na ně. Zkoušíme dlouho, ale na nic netlačím. Dnes nejde o výkony, ale o rozloučení. Diváky pouštím až dvě minuty před začátkem koncertu. Je skoro plno. Je mi horko. Před sálem dostávám pozornosti od soutěžních holek a jejich rodičů, děkují mi za přípravu. Začínám být naměkko. Snad se na koncertě udržím.

Prosím Vlastu, aby koncert uvedl. Mluví moc hezky a vkusně dlouho. Teď už musím na pódium sama. Všem děkuju, že mi vyšli vstříc se změnou času. Pak už gratuluju soutěžícím. Chci, aby u klarinetu vydržely a já si je mohla přebrat zpět do své třídy, až se vrátím. Tuším, že starší holky už asi učit nebudou. Začíná se mi klepat brada a snažím se za každou cenu vzpomenout na něco vtipného. Nejde to. To znáte, ne? V první řadě sedí Magda a začínají se jí lesknout oči. Radši tu řeč ukončuju a uvádím Báru Tichou. Koncert pokračuje. Hraje Jana Fikejsová, Hana Hrušková, Magda Paclíková a Anežka Brouková. Nakonec hraje kvarteto Americu z West Side Story. Přemýšlím, co řeknu na závěr, hlavně nebýt patetická...Všem děkuju. Udělaly obrovský kus práce od chvíle, kdy držely klarinet poprvé v ruce. Zároveň je ale upozorňuju, že mají za sebou tu kratší klarinetovou cestu, ta delší je teprve čeká a nikdy neskončí. Pořád je co zlepšovat, co se učit, pracovat na sobě. Jak pro ně, tak pro mě. Čas na focení. Začíná hrát Martina Zemková s Hankou Medkovou. Těsně před koncertem jsem je o to poprosila, nevzpomněla jsem si dřív a ony opravdu přišly. Bez přípravy, tomu říkám

profi přístup. Předávám holkám květiny a dárky. Teď už mám slzy v očích, naštěstí nejsem jediná. Chci poděkovat Ivaně Kubíčkové, ale nikde ji nevidím. Pár společných fotek a pryč z pódia. Loučím se se všemi, rodiče mi děkují za to, jak jsem holky vedla. Ale to jejich děti mě formovaly jako učitele. Na to mě žádná škola nepřipravila...Bude se mi stýskat. Vlastně už teď se mi stýská. Ale když něco končí, něco nového začíná.
Pro mě určitě. Vaše Nikola Hájková

Výtvarníci se připravují ...

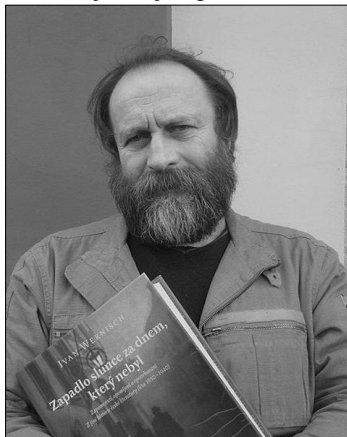
... na výtvarné soutěže a přehlídky, s jejichž termíny se teď na jaře roztrhl pytel. Na výtvarnou celoroční výstavu s vernisáží, na konci května, se už teď chystají rozpis, jak co stihnout, kdy a kde naaranžovat, proč vybrat právě konkrétní materiál na dokončení. Keramika krásně vysychá a trpělivě čeká v regálech na svůj čas. Poslední dubnový týden byl ve znamení příprav na výtvarnou dílnu na Kuksu, kam každoročně na jaře zajíždíme a po tři dny se intenzivně věnujeme konkrétnímu tématu nebo technice. Tentokrát objevujeme zákonitosti komiksu. Hrajeme si a vymýšlíme, soutěžíme a lámeme si hlavy, experimentujeme a hlavně se snažíme během tak krátké doby vše dokončit a přivést domů. To práce ve třídě vznikají i několik týdnů. Například zvětšené kresby včel s domalovaným barevným pozadím úlů, královské koruny kreslené klovatinou a po zaschnutí doplněné křídami a tuší nebo jarní zátiší s petrklíči včetně historických pokrmů vyčarovaných barevnými fixami. Jaro je prostě tady a my, ovlivnění delšími a voňavými dny (podívejte se na ty nadýchané obláčky květů v sadech a zahradách) si zase o trochu víc uvědomujeme to hezké kolem nás ...
Radka Ulichová

Blýskání na časy

„Blýskání na časy, je jev. Světlo se totiž šíří do větší vzdálenosti rychleji nežli zvuk, zejména v noci. Blýskání na časy je tedy bouřka, která je od pozorovatele natolik daleko, že není slyšet hrom. Přírodním úkazům se připisují vlastnosti, a tady jde o znak změny. V případě dlouhého sucha je to naděje pozitivní a podložená. Jde o signál příchodu bouřkové fronty a tím i tolik potřebného deště pro zemědělce, kterými naši předkové byli. Je-li bouřka za horizontem, nejsou vidět ani ty bouřkové mraky, pouze světelné odlesky.“ ...tolik encyklopedie.
Naše blýskání můžeme doplnit přívlastkem - na lepší časy. Tedy se těšme! A o co jde? O jev jednoduchý, všeobecně nám všem chybějící, o „obyčejné“ čtení knih! Když připustíme, že vesměs čteme (rozuměj knihy) čím

dál mihn, jde o jev přímo katastrofální. V této občasné rubrice vám přinášíme tipy na knihy, které by vám mohly stát za to...si je půjčit nebo koupit. Doufáme, že se zablýskne, protože nikdy není pozdě začít číst a hlavně, vnitřní obrazy, které u vás četba vyvolá, nic jiného nenahradí. A proč nezačít číst zrovna teď? Zablýsknutí by vám pak mohlo přinést kýženou změnu. Naši předkové si knih vážili jako pokladu, kterému se jen tak nic nevyrovná a pokud je pravda, že si po generace nějakou zkušenost v sobě uchovávali, stačí si jen „vzpomenout“...Dnes máme pro vás spisovatele Ivana Wernische.

Ivan Wernisch (nar. 18. 6. 1942 v Praze) je český básník, spisovatel, novinář a překladatel. Jeho poezie je typická snovostí a je méně lyrická. Autor promítá do veršů zlomky skutečnosti a celkově zanechává v čtenáři pocit snového záznamu. Často se v jeho básních objevují neologismy (= novotvary, nově utvořená nebo přejatá slova). V 80. letech minulého století se jeho dílo vyznačuje přibývajícími tragickými životními zkušenostmi v prostředí rozpadajícího se komunismu, které vyúsťují v existencialismus. Jeho verše do hudební podoby převedl Mikoláš Chadima. Skupina The Plastic People of

the Universe hrála Wernischovy texty zhudebněné Milanem Hlavsou. Kromě vlastní tvorby překládá z němčiny, francouzštiny, italštiny, vlámsštiny, rušštiny a latiny. Jeho knihy vyšly v překladech v Německu, Itálii, Francii, Polsku, na Ukrajině a v USA.

Ivan Wernisch: Jít jen tak

Jít	jestli by	jen
jen	někoho	tak
tak	nepotkal	jen tak
a koukat	někoho	kouknout se
jestli	koho	jestli
někoho	zná	si někdo
nepotkám	a	koho zná
jestli	kdo si	nevyšel
si někdo	vyšel	jen
koho znám	jen	tak
nevyšel	tak	
jen tak	a kouká	no a tak
jen	jestli by	a jestli ne
tak	nepotkal	tak ne
kouknout se	někoho	no
	kdo si	co
	vyšel	

Touto básní Ivana Wernische se nechali inspirovat žáci 3. ročníku literárně dramatického oboru. Dva pokusy vám nabízíme:

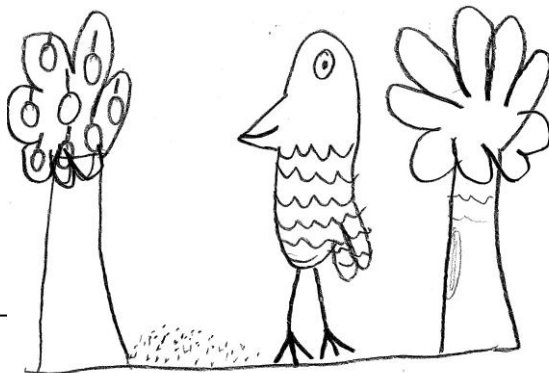
Agáta Matesová

Jít jen tak
 Jako pták Jako pták
 Co jde si tak
 Jen tak jen tak
 Najednou mě potká pták
 Já se ho ptám Ptáku nechčeš
 trochu máku?
 Jdu jen tak
 Jdu jen tak
 A ten pták zobe mák.

Vendula Povalilová

Jít jen tak ven s kamarádkou, s kamarádem...
 Jít jen tak, jít jen tak ani nevíš kam, prostě jít jen tak.
 Jít jen tak je hezké, vidíš spoustu věcí kolem.

Když jdeš jen tak, začínáš si všimát, jak je příroda hezká.
 Jít jen tak je krásné, můžeš skládat básně, jen tak si povídat,
 prostě jít jen tak si musíš užívat.

ilustrace Agáta Matesová

Přišli jsme...na Putování v Chocni

Pravidelně každým rokem na tomto místě informujeme o dalším ročníku Putování v ZUŠ v Chocni, které organizuje naše kamarádka Hanka Voříšková, loutkářka a tamní učitelka, výtvarnice. Letošní ročník se zabýval pohádkou H. Ch. Andersena „Sněhová královna“ pod názvem Putování s Gerdou. Tradičně se už na podzim a potom v lednu schází pět souborů z celé republiky, aby si vybranou předlohu rozdělily a na všem potřebném se domluvily. Jde o přínosné setkání s kamarády tvůrci, o různé přístupy, jiné inscenační přemýšlení, o krásnou akci hojně místními navštěvovanou. Letos diváci přijeli i z Jaroměře! Letošního Putování se s vervou účastnily soubory Convivium a zcela samostatný soubor Datum spotřeby, už podruhé, po loňském Putování domů podle francouzské pohádky O muži s černým šátkem.

Putování z pohledu účastníka

Jelikož se Putování odehrává pro nás v té nejrůšnější době plné krajských přehlídek, musí se naše část představení tvořit až na místě. A v tom je právě to kouzlo! Tedy, ne že bychom nebyli připraveni ani trochu. Samozřejmě že si o části našeho příběhu povídáme již mnoho měsíců dopředu. Jaký bude koncept, jakými prostředky chceme hrát, co a kdo a proč, co bude k tomu všemu potřeba...ale představení jako takové se vytvoří až na místě, na zámku v Chocni. Protože jsme soubor nejpočetnější, připadnul na nás největší hrací prostor, koncertní sál a tím je nám dána i poslední část příběhu, kdy Gerda najde konečně Káje, dostane ho z vlivu sněhové královny a vracejí se domů, s jarem, zkušenější a o zážitky dospělejší. Musíme diváky naladit na zimu, mráz a zlo, které se díky písni promění v rozkvétající jaro. Přivezli jsme si s sebou meotary, větráky, looper, mikrofon, kombo, bílé látky a papírové konfety a spoustu zeleného barviva. Celou sobotu jsme pilně zkoušeli a vymýšleli, jak to celé udělat, aby fungovalo, jak potřebujeme. V rámci generální zkoušky jsme shlédli díly ostatních souborů, a když jsme v jedenáct v noci vyčerpaní skončili se zkoušením, přesunuli jsme se do domečku Hanky Voříškové a přespali. Ráno jsme už zase snídali v Zušce a zkoušeli a zkoušeli. Diváci na pohádkovou trať vyráželi ve skupinách od dvou do pěti hodin. Všechny party hrály jako o život, osmkrát za sebou! A pak přišlo uklízení! Po celém zámku byli roznesené naše bílé konfety. Ale když jsme unavení nasedli do autobusu, byli jsme spokojení! Abych to shrnula. Bylo to skvělé! Děkuju všem!
za Convivium k-Ája

Putování s Gerdou očima diváka

V neděli odpoledne jsme s rodinou vyrazili do Chocně. Když jsme vstoupili za bránu místní ZUŠ, ocitli jsme se na malém nádvoříčku. Škola se totiž nachází v malebném zámečku. Posadili jsme se na lavičky, slunce krásně svítlo a u toho se přímo před námi odehrával příběh o ledové královně. Když první část představení na nádvoří skončila, vydali jsme se podle mapy, kterou jsme dostali, hledat v ZUŠ další části příběhu. Každý soubor pojal svou část příběhu úplně jinak, a to nás na tom moc bavilo. Nejprve jezdila Gerda na kolečkových bruslích, další část byla loutková, potom se hrálo s jídlem v lednici, kde např. loupežnici představovala plechovka hrášku a stráž na zámku lahev piva. Nakonec jsme se celí zasněžení dostali do místnosti připomínající chemickou laboratoř, kde příběh šťastně skončil. Všechna vystoupení nás moc bavila a už se těším na příště. Pajda

nocování u Hanky

Putování se účastnil i pro tuto příležitost sestavený soubor „Datum spotřeby“ ve složení Bára Maksymovová, Ančí Vitvarová a Matěj Kubina, svou část inscenovali v lednici a byla to povedená loutkařina.

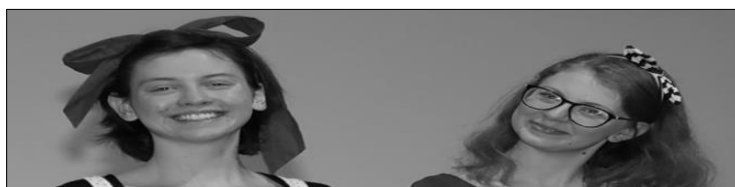
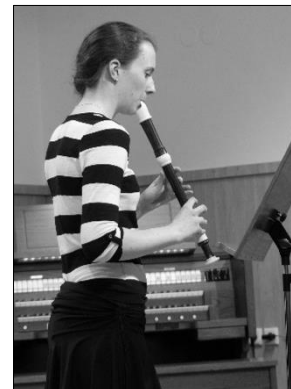
Vpravo se připravují na noční hru ve spacáku pod názvem „Parní válce“. Pravidla zkuste odhadnout.

I takto funguje předávání zkušeností a zážitků v dramaťáku, za což jsem moc ráda a děkuji.

Jé

...viděli jsme...Aprílový koncert

...zvítězili jsme!

Krajské kolo přehlídky Dětská scéna a také loutkářské přehlídky se už po několik let jmenuje Divadelní Setkání, pro všechny DivSe. To letošní proběhlo na začátku dubna v hradeckém divadle Drak, pro nás s příznivými výsledky. **Soubor Desgirafes s inscenací „Lepardessus“ byl nominován** do hlavního programu Loutkářské Chrudimi, **soubory JakKdo s „Asi jsme špatně odbočili...“ a Je to tajný! s inscenací „Daidalos“ získaly** do hlavního programu **doporučení**. Soubor Je to tajný! se národního kola přehlídky z časových důvodů zúčastnit nemůže. JakKdo byl programovou radou schválen a do Chrudimi se už moc těší.

Lektorský sbor udělil **Cenu souboru Desgirafes za působivé uchopení textu a jeho výtvarně-divadelní zpracování v inscenaci Lepardessus, Čestné uznání souboru JakKdo za experimentální přístup k literární předloze v inscenaci Asi jsme špatně odbočili...a Čestné uznání souboru Je to tajný! za obrazivé zpracování antického mýtu Daidalos.**

Z rozhodnutí programové rady Šrámkova Písku (národní kolo přehlídky experimentujícího divadla) byly naše doporučené inscenace (Asi jsme špatně odbočili..., Prasečinky a událost pro dva diváky RUR?) do programu schváleny. Experimentující víkend v Písku proběhne 25. – 27. května. Všem žákům a studentům za jejich práci děkuji a přeji v národních kolech zlomte vaz a vydržte! Jé

Dárek pro maminku, který neuvadne

Nestihli jste koupit kytičku pro maminku nebo chcete „něco“ trvalejšího a „od srdce“? Pokud dáváte přednost dárkům vlastnoručně vyrobeným, a tak by to mělo s dárkem v Den matek být, dejte se hned do tvoření.

Posbírejte knoflíky, připravte jehlu, nitě nebo lepidlo, karton – i barevný, nůžky...a pusťte se do toho! Stačí knoflíky do kytice poskládat, na papír přišít nebo v rychlejším případě přilepit, doplnit květináčem nebo vázou z kousku látky nebo velkou mašlí, třeba v barvě některých knoflíků. Pokud byste měli starší rámeček, přáníčko můžete proměnit v obrázek.

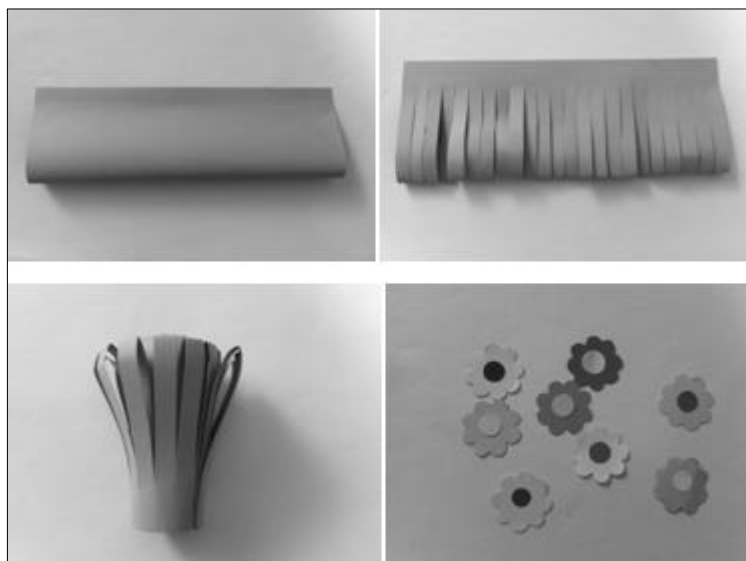
Zkuste „rozkvést“ kamínek.

Najděte si oblázek (kamínek hladký, placatý, vodou omílaný), je k malování nejlepší. Třeba ho máte už z výletu doma. Vezměte temperové nebo akrylové barvy a tenký štětec, sladte barvy a malujte...temperové barvy je třeba po zaschnutí přelakovat, třeba bezbarvým lakem na nehty, pokud nemáte doma lak ve spreji.

Dáváte přednost papíru, nůžkám a lepidlu? Je to snadné, koukněte na návod: přeložit, nastříhat, stočit a slepit, vystříhat kvítky (jakékoli) a na zelený základ nalepit!

Při blahopřání (v neděli 13. května) nezapomeňte na pusu a poděkování, protože, co bychom byli bez našich maminek? No, nebyli bychom!

Do šatny

Pepíček jde s tatínkem na procházku:
Tatí, co je támhleto?
To je švestka modrá.
A proč je ta švestka červená, když je modrá?
Protože je ještě zelená!

Co říkáš mému hlasu? Zdědila jsem ho po matce.
To je maminka asi ráda, že se ho zbavila.

Řekni paní učitelce, že se nám dnes narodila dvě děvčátka
a že zítra nepřijdeš do školy!
Já řeknu, že se nám narodila jen jedna.
A proč?
Tu druhou si nechám na příští týden!

Co děláš?
No, spojuji kyslík a uhlík na oxid uhličitý.
Ty se učíš?
Mami, já se neučím, prostě dýchám...!

Mami, dáš mi peníze na nový mobil?
Co si myslíš, že peníze rostou na stromech?
A z čeho jsou peníze?
Z papíru.
A papír se dělá z čeho?

Mami, dnes nás ve škole očkovali!
A proti čemu?
Proti naší vůli.

Mami, to jsem nebyl já. To byli ti dva Japonci!
Onoseto a Onosamo!

Tati, automobil se píše s měkkým nebo s tvrdým i?
Napiš auto.

Copak to čteš, Pepíčku?
Nevím, maminko.
Ale vždyť čteš nahlas!
Já se ale neposlouchám.

Z čeho máš tu pětku?
Nenašel jsem Aljašku.
Nenechal jsi ji v pokojíčku?

Jak je možné, že jsi dostal pětku za kašláni?
Vykašlal jsem se na domácí úkol, mami.

Tati, udělal bys za mě úkol z matematiky?
Ne, to by nebylo správně.
No, ale můžeme to zkusit...

Naše maminka ráda zavařuje. Včera zavařila i auto.

Tati, kup mi buben.
Ne, rušil bys mě při práci!
Neboj, budu bubnovat, jen když budeš spát!

Mami, tebe a tatínka nikdy neopustím!
Jinými slovy, máme to brát jako výhružku!

Přinesla jsem tátovi párátka, říkal, že mě už má plné zuby.
Kdo by to byl řekl? Jak je to možné? To jsem nevěděl!
Co to čteš?
Pravidla českého pravopisu!

Tati, kde jsou Krkonoše?
Já nevím, máma pořád něco uklízí!

Mami, mami, honem pojď do kuchyně!
Co se stalo?
Mléko je větší než hrnec!

Tati, proč se tomu provázku říká švihadlo?
Protože když o něj zakopneš, tak sebou švihneš.

Pepíčku, proč si dáváš cukr pod polštář?
Přeci, aby se mi zdály sladké sny!

Jestli zítra dostaneš z té písemky horší známku než dvojku, zapomeň, že jsem tvůj otec!
Druhý den: Tak co jsi dostala z té písemky?
A ty jsi kdo?

Mami, jakou mi dáš košili?
Modrou, tu s krátkými rukávy, proč se ptáš?
Abych věděl, kam až si mám umýt ruce.

Před týdnem jsem psal rodičům dopis, aby mi poslali peníze nebo skončím na ulici.
Odepsali mi, abych se teple oblékl a dával pozor na auta.

Pokud vám děti dlouho nevolají, buďte v klidu - jejich finanční situace je dobrá!

Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142, 551 01, Jaroměř, tel. 491 812 356
e-mail: info@zus-jaromer.cz, www.zus-jaromer.cz

9. číslo vychází 7. května 2018 s novodobou lidovou pranostikou:

Žena nepolibená v máji, uschne a je v háji.

redakční rada: BobuLe (Lenka Jechová), k-Ája (Karolína Novotná), Pěš (Petra Březinová), čaBma (Barbora Maksymovová), Ančiii (Anna Vitvarová), Bapu (Alžběta Skořepová), (h)RUŠ (Hana Hrušková), M-O-A (Adéla Moravcová), Pajda (Pavčina Tichá), korektury, grafická úprava: Jé (Jarka Holasová)